

ke, at håndværkerens regning i den sammenhæng vedrører skatteyderne. Den vedrører den regning, som borgeren, der får udført et stykke håndværksarbejde, må betale til håndværkeren.

Jeg begriber ikke, hvorfor pensionister, studerende og alle mulige andre skal finansiere en del af håndværkerens udgift. Derfor synes jeg, det var et rigtig dårligt eksempel for skatteministeren, men et godt eksempel for Det Radikale Venstre.

Derfor vil jeg understrege, at hver gang skatteministeren og regeringen laver et fradrag, så øger man alt andet lige i princippet marginalskatten for borgerne, og det er den diskussion, Det Radikale Venstre gerne vil deltage i.

Kl. 13.25

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

I forbindelse med den diskussion, som hr. Buksti forsøger at rejse, synes jeg, det kunne være lidt interessant at få skatteministeren til at besvare det ret enkle spørgsmål, hvornår aftalen mellem regeringen og Socialdemokratiet om denne her fradragsret er indgået. Det er sådan set lidt interessant i forhold til, hvad der er indeholdt i en finanslovaftale mellem regeringen og Dansk Folkeparti.

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg skal sige til den socialdemokratiske ordfører, at mit udtryk »hypotetisk« ikke gik på den socialdemokratiske ordfører, men mere på et forslag, som ikke er stillet, og hvis omfang vi ikke kender osv. osv.

I øvrigt synes jeg, at vi nu skal tage det lidt koldt og roligt, Socialdemokratiet og regeringen har en aftale her, og jeg synes, at det er en god aftale. Jeg er fuldstændig enig i, at baggrunden for den – det kan man diskutere, det vil jeg gerne medgive hr. Buksti – måske ikke var det mest elegante, der er set her i verden. Men vi fik en aftale i hus, det var i august måned eller deromkring, og jeg er glad for, at vi fik det, og vi skal naturligvis loyalt leve op til den.

Så vil jeg sige til fru Marianne Jelled: Jeg skal ikke gå videre ind i den skattemæssige diskussion. Jeg forsøgte jo bare stille og roligt at gøre opmærksom på, at der er nogle her i Tinget, der mener, at det gør ikke så ondt, hvis det skulle blive lidt dyrere at køre i bil, i hvert fald ikke på Enhedslisten.

Til gengæld forstår jeg, at Det Radikale Venstre har en meget praktisk forståelse af behovet for, at en håndværker har en bil til rådighed til værktøj og sådan noget. Det er jeg glad for.

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Jeg vil faktisk godt bede ministeren om at holde sig meget konkret til det, vi spørger om i forbindelse med Dansk Folkepartis forslag om at udvide fradraget, da det jo også som konsekvens må have, at det betyder en merudgift for næste år. Er det ikke omfattet af den aftale, man har lavet?

Det, vi selvfølgelig stiller spørgsmål om her, er, at uanset hvad der tidligere har været af forlig, så er strengen jo trukket nu i forbindelse med finanslovforslaget, idet man har sagt til parterne, at de ikke må komme med nye udgiftskrævende forslag i det næste finanslovår, uden at de andre skal godkende det.

Altså er det en gratis omgang for Dansk Folkeparti det her, eller holder den aftale, man har indgået? Det må ministeren som skatteminister kunne svare på.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg skal jo spørge ministeren, så jeg spørger ministeren, om ikke det her lugter langt væk af, at Socialdemokratiet er på vild flugt fra den aftale, regeringen har lavet med Socialdemokratiet omkring det her niveau.

Jeg synes jo, det i den grad er et forsøg på at afspore debatten. Der er indgået et forlig, kan vi læse i den skriftlige fremsættelse, mellem regeringen og Socialdemokratiet, og der lægger man sig fast på et niveau for fradraget. Det forlig er indgået, inden der indgås finanslovaftale mellem regeringen og Dansk Folkeparti, hvilket vil sige, at man lægger sig fast på et niveau før det tidspunkt, hvor det her overhovedet kommer til diskussion.

Så udtrykker vi i dag ved behandlingen en holdning og et spørgsmål om, hvorvidt fradraget er stort nok, og det er da en helt legitim holdning at have. Hvornår det så kan bringes til udførelse, om det er 1. januar 2004, eller hvordan man praktisk kan gøre det via en forhandling, som i givet fald skal foregå – sådan er det jo skruet sammen i finanslovaftalen – er en helt anden diskussion. Men det er sagen i sin meget enkle substans, som jeg tror, også Socialdemokratiet kan forstå.